

Între timp, Poarta a trimis pe capidgi başa al marelui vizir la Orşova pentru ca să ofere rebelilor amnistia, în schimbul declaraţiei de supunere şi retragerii lor din Ţara Românească.

Rebelii, dîndu-şi seama că nu vor putea rezista, s-au retras din mănăstirile Strehaia şi Tismana la Cerneţ, după ce, în prealabil, circa 400 dintre ei au jefuit oraşul Tirgu-Jiu ¹.

Întreţinerea trupelor turceşti aflate în Oltenia se ridica la 60 000 de lei pe lună, « sans compter les gages et appointements de ces troupes exigeantes et indisciplinées ». Hafiz Ali paşa « încerca să-şi formeze un venit din acest război, pe care Ţara Românească trebuia să-l susţină împotriva rebelilor de la Orşova » şi pretindea de la domn mari cantităţi de alimente, muniţii şi însemnate sume de bani, « 25 000 piaştri pentru cheltuielile unei ciocniri neînsemnate, care a avut loc lângă Strehaia » ². Oamenii paşei de la Vidin jefuiau şi terorizau populaţia: « Mare milă am pentru săracii lăcuatori ai Mehedinţului — scria Tudor Vladimirescu —, că unii de o parte şi alţii de altă s-au topit de tot, numai sufletu au rămas într-înşii. Dar sumă dintr-înşii toţi oameni drepti, îi prăpădiră oameni împărăteşti şi domneşti » ³.

Ioan Gh. Caragea se strădui să obţină din partea Porţii un ordin ca paşa din Vidin să-şi retragă trupele, iar apărarea Olteniei să fie încredinţată lui Iusuf aga, aianul de la Bercoviţa. În acest scop el îi ceru lui L. Kiriko să-i adreseze un protest în care să reclame pe oamenii paşei din Vidin, ceea ce consulul rus a făcut de îndată. « Alteţa-Voastră să binevoiască a lua notă de plîngerile fondate ale negustorilor ruşi stabiliţi la Craiova . . . faţă de purtarea cumplită şi de nelegiuirile trupelor de la Vidin . . . Pînă în prezent sînt masaţi în Oltenia cinci mii de soldaţi turci . . . O astfel de concentrare nu poate avea în vedere alungarea . . . unui corp de 2—300 de rebeli . . . Îndrăznesc să rog pe A. V. . . de a mă informa care este efectivul exact al acestor trupe venite de peste Dunăre ce devastează ţara, în loc de a o apăra, şi care ar urma să fie destinaţia lor reală » ⁴.

Domnul i-a comunicat lui Hafiz Ali paşa cuprinsul protestului, adăugîndu-i că L. Kiriko « i-a acordat un termen de opt zile » pentru evacuarea trupelor de la Vidin din Oltenia: « în caz contrar va scrie Curţii imperiale şi ambasadorului de la Constantinopol » ⁵.

La cele comunicate de Caragea, « paşa i-a declarat că va lua măsurile cerute », deoarece « el nu dorea să fie cauza a noi neînţelegeri între Rusia şi Poartă ». Într-adevăr, Hafiz Ali paşa şi-a retras trupele din Oltenia, rămînînd numai cu circa 1 000 de oameni în faţa Cerneţului.

Domnul a folosit şi la Constantinopol nota lui Kiriko, obţinînd, probabil şi prin bani, ca Hafiz Ali paşa să-şi retragă restul de oameni şi Iusuf aga cu un efectiv de 600 de oameni să preia conducerea operaţiilor împotriva rebelilor.

În noaptea de 1/12 spre 2/13 februarie 1815, presaţi de trupele aflate în faţa Cerneţului, rebelii au părăsit oraşul, îmbarcîndu-se « sub protecţia tunurilor » pe vasele trimise de Edem aga de la Orşova ⁶. Tudor Vladimirescu

¹ Kiriko — Nesselrode, 16/28 ianuarie 1815, A.P.E.R., acelaşi fond şi dos., p. 194—195.

² Kiriko — Nesselrode 26 ianuarie/6 februarie 1815, *ibidem*, p. 202—203.

³ Tudor Vladimirescu — N. Glogoveanu, 5/17 februarie 1815, *Documente...*, p. 91.

⁴ Kiriko — I. Caragea, 30 ianuarie/11 februarie 1815, A.P.E.R., acelaşi fond şi dos., f. 219.

⁵ *Ibidem*.

⁶ Kiriko — Nesselrode, 6/18 februarie 1815, *ibidem*, f. 215—216.